

EPERJESI LAPOK

(FELVIDÉKI SZEMLE)

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fill. — Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetési díj: Háromhásos petisor egyszeri hirdetése 15 fill. Többszörös hirdetésért jutányosabb. Bélyegdíj: minden hirdetésért 60 fill. Nyilvántartás: minden sor 20 fill.

Az «Eperjesi Széchenyi-kör» hivatalos közlönye.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Eperjesen, Fő-utca 50-ik szám, Kösch Árpád könyvnyomtató-intézet. Ide intézendők minden a lap szellemi részét illető közlemények, valamint a hirdetési díjak is.

Gazdasági szakelőadások Eperjesen.

Vármegyénk gazdasági egyesületének ismét ünnepnapjai voltak; mert valóban ünnepnapoknak nevezhetők a február 25., 26. és 27. napjai, a midőn a gazdasági egyesület az Országos Magyar Gazdasági Egyesülettel karöltve, az intelligens gazdaközönség részére rendezett gazdasági szakelőadásokat megtartotta.

Sárosvármegye gazdái nagy számban jelentek meg a vármegye székházának nagytermében, hogy a kassai kir. gazdasági tanintézet tanárainak magas színvonalon álló előadásait meghallgassák, bizonyítva ezzel ismételtén azt, hogy a Sárosvármegyei Gazdasági Egyesület kiváló elnökségének vezetése alatt megtalálta az utat a gazdaközönség tömörítéséhez és kezdeményezéseinek sikerre juttatásához.

Atársadalom mai egykedvű viselkedése, sok tekintetben lehangoltsága mellett ritkán tapasztalható oly lelkes érdeklődés és a gazdasági ügyeknek oly hathatós felkarolása, mint vármegyénk gazdasági egyesületénél.

Erről az odaadó érdeklődésről tett nyilvánvaló bizonyosságot az egyesület e legutóbbi vállalkozása is, melynek lefolyásáról és részleteiről a következőkben számolunk be:

Az egyesület a szakelőadásokra dr. Darányi Ignác földművelésügyi m. kir. minisztert is meghívta, ki következő szíves sorokkal mentette ki távolmaradását:

«Sárosvármegyei Gazdasági Egyesületének, Eperjes.

Foijó évi február hó 15-ikén 177 sz. a. kelt beadványára őszinte köszönetemet fejezem ki a szíves meghívásért a t. egyesületnek Eperjesen, f. é. február 25., 26., 27-ikén tartandó gazdasági előadásokra

Sajnálatomra azonban, minthogy tárczám 1900. évi költségvetésének tárgyalása az országgyűlésen már legközelebb sorra kerül, ez irányú nagymérvű elfoglaltságom nem engedi meg, hogy nagyrabecsült meghívásukat elfogadva, az előadások alkalmából megjelenjek.

Remélem, hogy az egyesületnek a gazdasági szakismeretek terjesztése terén is kifejtett buzgó működését siker fogja koronázni.

Budapest, 1900. febr. 21. Darányi Ignác s. k.»

Az Országos Magyar Gazdasági Egyesületet *Bujanovics Sándor*, az O. M. G. E. alelnöke és *Buday Barna*, az O. M. G. E. titkára képviselték.

Mint azt már közöltük, a gazdasági szakelőadások előadói a kassai kir. gazdasági tanintézet tanárai voltak, kik *Kovácsy Béla* igazgatóval élükön, testületileg, számszerint tizenketten jelentek meg városunkban ez alkalomra.

A szakelőadásokat vasárnap reggel pontban 9 órakor *Piller Kálmán*, az egyesület elnöke lendületes beszéddel nyitotta meg; az előadásokat közel másfélszáz, nagybárra intelligens gazdából álló közönség hallgatta, kiknek figyelmét nemcsak az előadásoknak magas színvonala s érdekes tárgyai költötték le, de hallott ott még a legolvasottabb gazda is újat, tanulságosat.

A felolvasások első napján, az előadók s a megjelent gazdaközönség tiszteletére, a gazdasági egyesület ötven terítékű közvacsorát rendezett, melyen a tanintézet tanárokon kívül számos gazda vett részt; az első felköszöntőt *Piller Kálmán* egyesületi elnök mondta, illetve *Darányi Ignác* földművelésügyi minisztert; *Bujanovics Gyula* g. e. alelnök gróf *Desseffy Aurélt*, az O. M. G. E. elnökét és az Országos Magyar Gazdasági Egyesület jelenlevő képviselőjét; *Hedry Ernő* a kassai kir. gazdasági tanintézet tanári-karát; báró *Ghulány Imre* *Piller Kálmánt*, az egyesület elnökét éltette. Pohárköszöntőket mondtak még *Buday Barna*, az O. M. G. E. titkára *Piller Kálmánra*; *Kovácsy Béla* gazdasági tanintézet igazgató Sárosvármegyei gazdaközönségére; *Buday Barna*, az O. M. G. E. titkára *Bujanovics Gyulára*, mint a szövetkezet elnökére; *Gerlőczy Géza*, a gazd. tanintézet tanára az Országos Magyar Gazdasági Egyesület tisztviselő-karára, stb.

A jelenvolt gazdaközönség *Darányi Ignác* földművelésügyi miniszterét és gróf *Desseffy Aurélt*hoz, az O. M. G. E. elnökéhez következő üdvözlő táviratokat intézte:

«Nagyméltóságú *Darányi Ignác* földművelésügyi m. kir. miniszter úrnak Budapest.

Sárosvármegyei gazdaközönsége nevében az Eperjesen mai napon kezdetét vett gazdasági szakelőadások alkalmával fogadja Nagyméltóságod, mint Magyarország mezőgazdasági jólétének fáradszorgos munkása, kiváló tiszteletűnknek s ragaszkodásunknak őszinte nyilvánulását. *Piller Kálmán* s. k. g. e. elnök.»

Nagyméltóságú gróf *Desseffy Aurélt* úrnak, az O. M. G. E. elnöke Budapest.

Fogadja Nagyméltóságod, mint a magyar gazdák lelkes vezére, az Eperjesen mai napon megkezdett

gazdasági szakelőadásokra egybegyűlt sárosvármegyei gazdák üdvözlését s nagyrabecsülésének nyilvánulását. 1900. február 26-ikán. *Piller Kálmán* s. k. g. e. elnök.»

A gazdasági szakelőadások kedden a délelőtt tolymán fejeződtek be, a mikor is *Piller Kálmán* elnök szíveslyes szavakkal köszönte meg a gazdasági tanintézet tanárok fáradozását s a gazdaközönség kitartó figyelmét.

A gazdasági előadások kiváló sikere mély nyomot hagyott a sárosvármegyei gazdák körében, s a jelenvolt valamennyien kifejezték azt az óhajukat, hogy a gazdasági egyesület a jövő évben tölje telhetőleg s hasonló sikerrel rendezzen ilyen közhasznú előadásokat.

Vármegyénk és városaink.

A központi választmány márczius hó 3-ikán ülést tartott *Tahy József* alispán elnöklete alatt A gyűlés tárgyat a képviselőválasztók 1900. évi névjegyzékének összeállítására és kiigazítására szükséges intézkedések megtétele s különösen az összeíró-küldöttségek megválasztása és utasítással való ellátása képezte

Zárlat-feloldás. Roskovány községben vezettség ragályos betegség miatt elrendelt községi-zárlatot feloldották.

Eperjesi Széchenyi-kör.

Dr. *Berzeviczy Albert* v. b. t. t., a Kör alapító-elnöke és tiszteleti-tagja, valamint *dr. Beöthy Zsolt* min. tanácsos, a Kör tiszteleti-tagja, azokra az üdvözlő-táviratokra, a melyeket a Kör elnöksége abból az alkalmából intézett hozzája, hogy őket a Kisfaludy-társaság másodelnökévé, illetve elnökévé választották, igen meleg hangú, szíves levéllel válaszoltak. A védnök lekötözött levelében többek között azt írja, hogy: «A Széchenyi-kör minden megemlékezése jól esik nekem s azt hiszem, a Kisfaludy-társaságnál e választás következtében elfoglalt állásom módot fog nyújtani arra, hogy gondosan ápoljam az e Társaság és Széchenyi-körünk között a legutóbbi Petőfi-ünnepélyünk alkalmával fűzött köteleket — mindkettőnek javára.» — Körünkre csak a legnagyobb mértékben kitüntető és megtisztelő az a körülmény, hogy hasonló alap gondolatot olvashatunk *Beöthynek* a levelében is, ki — többek között — így ír: «Eperjesi barátaim és kollégáim a közelmúltban annyi megtisztelő jelét adták szíves jóindulatuknak irányomban, hogy mindenkor csak a lekötözött

AZ „EPERJESI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

Eperjesi élet a XVII. században.

Az «Eperjesi Széchenyi-kör» 1900. jan. 10-iki irodalmi estéje számára írta: **Diváld Kornél.** (Vége.)

Mihelyst a várost ellenség zárta körül, a főbíró dobszóval kihirdetett parancsára a háztetőket rövidesen az udvarra hányták. Már most bármily sűrűn röptettek is tüzes csóvákat a városra, ezek a kopasz falakban semmi kárt sem tehettek s az ostromzár ellenére a házak belsejében oly zavartalanul folytatták a munkát a mesteremberek, mintha csak rossz idő járna odakünn. Csupán a mikor az ellenség kelleténél veszedelmesebb módon fenyegette a város falait, kondult meg a főtemplom tornyában a vészharang. A mesteremberek ilyenkor elhanyagolták szerszámaikat s fegyvert ragadván, mindegyikük a bástyához rohant, a melynek védelme czéhüknek a kötelességévé vált. S ha sikerült visszaverniök az ellenség rohamát, ismét csak szerszámaikhoz tértek vissza, mintha mi sem történt volna.

Ez a háborúban és békében egyaránt szakadatlan munkásság, a melyre saját érdekén kívül a város törvényei is kényszerítették a lakosságot, volt alapja Eperjes anyagi erejének; magisztrátusának előrelátó bölcsessége, a czéhrendszeren alapuló hadiszervezete, politikai függetlenségével kapcsolatos gazdasági függetlensége tette lehetővé, hogy néha bámulatraméltó kitartással tudott ellenállni hónapokig tartó ostromoknak, hogy bármily soká tartott egy-egy háború, a szorult helyzetből, a melybe ez városainkat egyaránt sodorta, csakhamar kilábalott.

Manapság, a midőn a földgömbnek a mienkével ellentétes felén az angolok és búrok egymással verekednek, a gazdaságilag többé-kevésbbé egymástól függő európai államok mind megérik a háborúval járó inséget. A XVII. században volt idő, a midőn városaink egé-

szen el voltak zárva a világtól, a nyomor és pénzhány aránylag mégsem volt akkora, mint ma világszerte. Ha pangott is kereskedelmünk s pénzhez semmiképen sem jutottak, városaink nem csüggedtek el; mert a magisztrátus maga veretett pénzeket s bármily hitvány volt ezek anyaga, a polgárság ép oly teljesnek vette értéküket, mint az országos értelem folyó valutáét. Lőcsé város pénzverő szerszámai ma is megvannak, az eperjesiek eddigéig nem ösmeretsek. Hogy azonban városunkban is készültek szükségpénzek, arról krónikáink tesznek bizonyosságot. Bocskay idejében egy pénzsűk esztendőben Eperjes városa börtallérokat bocsátott forgalomba, a melyek az éremgyűjtők szemében ma szertőlött keresett ritkaságok. Annak idején, a mikor az ezüstpézt pótolták, a polgárai javától ellenőrzött, a magisztrátusa iránt vak bizalommal viseltető lakosságra nézve lehetővé tették, hogy belső kereskedelmi forgalma meg ne akadjon s a munka pangásnak ne induljon. A polgárok a börtallérokon ép úgy szerezheték meg szükségleteiket egymástól, vagy a város közös áruházában, mintha teljes értékű pénzek lettek volna; a mesteremberek így, ha idegen vevők nem is keresték fel őket, annyit mégis eladtak, hogy a portékájukért kapott börtallérokon fentarthatassák magukat s kedvvel dolgozzanak egyelőre csupán raktárakban elhelyezhető munkáikon, a melyeket aztán az idők javulása után a legközelebbi vásáron busás haszonnal, csengő pénzért adtak el, a mikor is újból jövedelmeihez jutván, a város szintén rendre cserélte ki ezüsttel szükségpénzeit.

Miként háborúk idején a város hadi szervezete, pénzsűk világban önálló pénzügyi műveletei, úgy gondoskodtak a jóléttel teljes békés időkben a városi statutumok arról, hogy a polgárok munkás életet folytassanak. A téletlenség a bűn melegágya, a bűnben foganat szenvedélyek dúlják föl a társadalom s az egyes családok békéjét egyaránt s a hol beteg a társadalom és romlott a családi élet, ott nem lehet egészséges a község élete sem. Így gondolkodtak régi patriciusaink

s e gondolkodásmódjuknak feleltek meg városaink régi törvényei, a melyek a község, a czéhnek, a családok, sőt ezek egyes tagjainak az életét is külön-külön szabályozták.

Terem és időm nem engedi, hogy a városnak XVII. századbeli erkölcsi életét is vázoljam. Ezt talán egyébként sem tehetném meg sikeresen, mivel az ennek illusztrálására való közvetlen példák még városunk rendezetlen levéltárában vannak eltemetve. Nem mulaszthatom el az alkalmat, hogy Eperjes agilis polgármesterének, *Mandics Ede* úrnak a figyelmét városunk levéltárának az ügyére ezen a helyen is föl ne hívjam.

Csak ennek rendezése után válik majd lehetővé, hogy Eperjes hajdani belső életét igazában megismerjük, s méltányolni tudjuk azt a különbséget, a mely a mai és a XVII. századbeli városi élet között fönnállott. Most még inkább csak sejtjük, mint tudjuk, hogy az akkori társadalmi élet intenzivebb volt, mint a mai, mivel városunk lakossága is egymással közvetlenebbül érintkező s csaknem merőben homogen elemekből állott: mesteremberekből, a kik azonban elemekből állott: mesteremberekből, a kik közvetlenebbül érintkező s csaknem merőben homogen elemekből állott: mesteremberekből, a kik ügyességükkel vetekedő szellemi műveltséggel is rendelkeztek. Erről tanúskodnak ránk maradt alkotásai, mint a minő néhány, bevezetésében aposztrófált régi házunk, virágzó iskolái, a melyekről városunk országos híres volt; politikai és stratégiai műveltségükről az a körülmény, hogy a főbíró, szenátorai, a szász tanácsa, a melyet ezek mellé választottak s a falak védelmét intéző hadnagyok mind a polgárság sorából kerültek ki. Minderről külön-külön felolvasásban lehet majd beszámolni, ha levéltárunk rendezve lesz, föltéve, hogy nem riasztottam vissza a Széchenyi-kör nagydíjű közönségét az ilyenmű munkáktól általánosságok körül csapongó felolvasással, a melynek netalán tán hosszadalmas és várokozását ki nem elégtő voltáért jóhiszeműleg szíves elnézését kérem.

szívnek halálával gondolhatok reájok. Ezzel köszönöm meg kedves távirati üdvözléseket is, azzal a kívánsággal és kéréssel, hogy a Kisfaludy-társaság és a Széchenyi-kör közös célja tűzzön és tartson fenn minél bensőbb, melegebb köteléket a két intézet között. Annál inkább remélem ezt, mert hiszen a Széchenyi-kör kitünő alapítója és védnöke immár a mi büszkeségünk és egyik vezetőnk is. Nagy örömmel adunk hírt e szép levelek felől, a melyek Körünk irattárának igen becses darabjai fognak maradni szüntelen.

Zeneeste. Éppen ezekben a hónapokban telik be huszonkét hosszú esztendeje annak, hogy a mi ezerszer kedves és nekünk annyira drága, mint a menyeyre büszkeségünket képező Széchenyi-körünket megalapítottuk, hogy sokak által méltóan irigylet védőbástyánk legyen az itt, a határszélen, a nemzeti közművelődés terén. Öröm erre a huszonkét évre visszagondolnunk, mert bár sok nehézséggel és akadályllyal kellett küzdenünk: az egymásra következő évek egyre több sikerrel, egyre több diadallal öveztek tiszta lobogókat, a melyen a »legnagyobb magyar« örökké dicső neve mellett, az ő ismert mondata tündöklök, az, hogy: »Magyarország nem volt, hanem lesz!« És ezeken a sikereken, a diadaloknál, nemes törekvések édes jutalmát képező és szép eredményeknek huszonkétéves láncolatán végigtekintve, be kell vallanunk, hogy e sikereknek egy mondhatatlanul becses, drága láncszemét csatoltuk az eddigiekhez annak a zeneestének a képében, a melyet Körünk zene- és képművészeti szakválasztmány márczius 1-jén rendezett. Oh ez az igazi aranyláncszem szüntelen ki fog tűnni, elő fog tündökölni a többiek mellett s csak emelni fogja önézetünket, nemes büszkeségünket és egyre fokozódó buzgalmunkat, mert annak az egyetnek, a melynek működése ily sikereket mutathat fel, kell, hogy a legszebb jövő legyen osztályrésze s igazán méltónak kell lennie forró szeretetünkre, odaadó, önfeláldozó lelkesedésünkre! Az est sikerének oroszláncrésze kedves és oly szívesen látott kassai vendégeinket illette, azokat, a kiknek fogadására a délutáni gyorsvonatnál dr. *Horváth Ödön* kir. tanácsos, titkár és dr. *Mikler Károly* a szakválasztmány elnöke jelentek meg s a kik egész hatalmas kis csapatban rándultak át ősi városunkba, hogy bennünket megörvendeztessenek és megtiszteljenek. De ezek sorában is a legtöbb érdem azt a kiváló művésznőt illeti, a ki csak néhány év előtt Baden nagyhercegség fő- és székvárosában: Mannheimban, a nagyhercegi család által is sűrűn látogatott udvari színháznak volt kitünő tagja, a ki számos fellépésével nagy feltűnést és méltánylást keltett a külföld sok fényes hangversenyén, a ki nagy sikerrel szerepelt pár év előtt fővárosunk operaházában is s a ki most testvérvárosunknak: Kassának egyik szeretett kedvence s az ottani Nemzeti Színháznak egyik legvonzóbb tagja. Rég óhajtottuk mi már, hogy ezt a méltán »kedvencz«-et, ezt az igazi művésznőt: *Csurgyay Adélt*, városunkban tisztelhesük s őszinte elismerés és hála illesse a kassai Nemzeti Színház nemes igazgatóját, a mely — szíves engedélyével — lehetővé tudta tenni ennek az óhajtatásunknak édes valóra válását! A zeneeste kimagasló pontja a művésznőnek kétszeri fellépése volt, a ki Proch Henrich: »Változatok«, Aggházy: »Az órák mondó...«, Delibes: »Coppelia-kerülő« és Alabiéff: »Csalogány« című műveit énekelte — másik kedves vendégünk: *Héger Lujza*, kassai zenetanárnőnek valóban klasszikus zongorakísérete mellett. Sok, igazán zajos sikernek és rokonszenves fogadtatásnak voltunk már tanúi Körünk barátságos falai között, de ilyenek, a melyet *Csurgyay Adélt* éneke és általában egész fellépése aratott és érdemelt ki: ilyenek igazán csak a legkritikában. A hangnak az az üvegharangokhoz hasonlítható kristálytisztasága, a hanglétra minden, még legmagasabb fokain való legbiztosabb haladás, a színezésnek az a tökéletessége, a mely a mint szédületes precizitással képes a legelképzhetőbb nehézségeket is leküzdeni, mégis teljes érvényre tudja emelni az előadás báját és a kifejezés valódi művészetét is, a staccatónak az a meglepően tiszta és biztos kezelése, a mely a legteljesebb esodáltra ragad, kapcsolatban az egész megjelenésnek lebilincselő kellemességével és eleganciájával, mind-mind közzehatnak abban, hogy a hallgatóság egy édes varázslat alatt, egészen elbűvöltenek érzi magát. Mi készsággal bevalljuk, hogy szótárunk határozottan szegény arra, hogy híven visszaadhassuk azokat az érzelmeket, a melyek lelkünkön e ritka szellemi élvezet alatt erőt vettek s azokban benső elragadtatással nemesültek. Ezt hallani kellett! Vagy még inkább hallani kellett azt a szűnni nem akaró tapsvihart, azt a felharsogó éljenzajt, a lelkesedésnek azt a csaknem példátlan kitörését, a mely óriási nagy és műértő közönségünk sorából előtört, a mely megszámlálhatatlanul sokszor szólította a művésznőt az emelvényre s a melyet csak fokozott az a szíveség, a melylyel ő fényes sikerű szereplését a »Hull a levél a virágról« című műdalnak, valamint Mozart: »Warnung«-jának és a »Csalogány«-nak ismételt eléneklésével megtoldani kegyeskedett. Ez a fellépés, a mint egyfelől kedves emlék marad közönségünk és Körünk előtt mindenkor, úgy másfelől valóban igazolta azokat a szép szavakat, a melyeket a művésznőnek egyik fellépése alkalmával egy fővárosi lapunkban olvashattunk s a melyek a következő hangzanak: »oly énektechnikát mutatott be, minőt Bianchi óta nem tapasztaltunk az Operában. Rokonszenves hangja teljes művészi iskolázottságot mutatott. Staccatói, koloraturája, trillái, mintha melodikus szellőlengések lennének. Könnyekben talán csak a madarak csicseregnek.« Felette érdekes volt *Héger Lujzának*, Körünk másik kedves hölgy-vendégének a fellépése is,

a ki nemcsak már előbb kiemelt mesteri zongorakíséretével tűnt ki, hanem Chován: »Hangulatok« című művének valóban perfect előadásával is kiérdemelte a legnagyobb elismerést. Játékát a külső hatásra való törekvés abszolút mellőzése, a legnemesebb hűség, a legmélyebb értelem, a legtökéletesebb precizitás jellemzik és teszik ritka művészi becses bíróvá, valamint nagy művelőzetet nyújtóvá. Az elragadtatás benső tetszés-zaja szólította őt is számtalanszor az emelvényre. A közönség oly nehezen tudott megválni a játéka által nyújtott magas művelőzettől. Mind a két vendég-művésznőt a Kör igen díszes virág-bokrétákkal lepte meg. Kivülök szintén érdekes vendége volt Körünknek ez alkalommal *Krausz Sámuel* fővárosi zenetanár, a ki — mint már lapunkban jeleztük is — azzal a tervvel foglalkozik, hogy az esetben, ha kellő érdeklődést fog tapasztalni, ez év őszén, mint zeneiskolát fentartó tanár, városunkban fog megtelepedni. Chopin: »Scherzo«-ját és Liszt: »Magyar rhapsodiá«-ját hallottuk tőle, szédületes, káprázató technikával és szokatlanul hatalmas erővel. A zajos tapsokra, a melyekkel fellépését a közönség jutalmazta, megtoldotta még játékát Paderewsky bájos kis Menüettjének az eljátszásával is, szép tanújelét szolgáltatván annak, hogy nem csupán a szédítő technikának, hanem a kifejezésnek is mestere. Mi csak azt konstatálhatjuk, hogy ha nevezett vendégünknek Eperjesen való esetleges letelepedése valóra válna, joggal feltűnése a zenei szaktanításhoz szükséges szép elméleti készségeit is, benne városunknak különösen zenetanulással foglalkozó közönsége egy oly erőt nyerne, a mely — dacára a városunkban zenetanítással jelenleg foglalkozó erők nagyobb számának és kiválóságának — az érdeklődést és a pártolást bizonynyal kiérdemelné. A műsor első és utolsó pontja ismét a mi annyira kitünő katonazenekarunknak pompás szereplése volt, a mely a legmegfelelőbb, szép keretet képezte az est többi, gyönyörű pontjaihoz. *Kohout Lipót* karmester genialis vezetése alatt Adam: »Ha én király volnék« című operájának megnyitóját s Schubertnek »Erlkönig«-jét adták elő, a megszokott tökéletességgel és ezúttal is nagy tetszést, valamint zajos tapsokat aratva. Referádánkat pedig azzal végezzük, hogy gratulálunk kedves Széchenyi-körünknek ehhez a feledhetetlen estéhez s a magunk részéről újabb is benső elismerésünket nyilvánítjuk a kassai színház nagyérdemű igazgatójával szemben a tanúsított szíves figyelmért és előzékenyséért és mindenekelőtt pedig elismerésünknek és forró hálaunknak adunk mi is kifejezést — úgy, a mint ezt a Kör nevében, nyomban a hangverseny utáni nap reggelén a művésznőhöz intézett lelkes táviratban a Kör részéről azonnal megtették, — a kiváló vendégek s különösen *Csurgyay Adélt* iránt. Vajha mielőbb itt tisztelhetnők őt körünkben ismét! Milyen öröm és boldogság volna ez Körünk és közönségünknek nézni! Talán az ő jó szíve és az igazgatójának lekötelező előzékenysége nem is fog ennek az útjába akadályt gördíteni! Bár úgy lenne!

A magyar-irodalmi szakválasztmány márczius 7-iki házi-estjének műsora:

1. **Temérdek költeményeiből.** Bemutatja: *Dr. Horváth Ödön* úr.
2. **»A hollandok és a búrok.«** Írta és felolvassa: *Jakobei Dzsó* úr.

Kezdeté esti 6 órakor.

Az Eperjesi Széchenyi-kör illetékes szakválasztmányai a Kör házi-estjeinek sorozatát a következőkben állapították meg:

1900. márczius 14-ikén:	Zeneeste.
21. » »	Felolvasás.
28. » »	Zeneeste.

SZÍNHÁZ.

A színpad kerületi újdonságok között tiszta búza is akad néha s méltányoljuk a társulat buzgalmát, hogy az új darabokkal gyakran meg is előzi a vidéki színpadokat. Kétségtelenül a »Bolond« érdemelt meg legjobban, hogy bemutassák közönségünknek. Az elmúlt hét újdonságai közül még a »Napoleon öcsém« való a jobbakkal, be kell azonban vallanunk, hogy híre után ezt még sokkal jobbnak képzeltük. A másik újdonság, a »Czigányszerzem«, igen gyöngye.

Szombaton (február 24-ikén) ifjúsági előadásul ment *Tóth Kálmán* történeti vígjátéka »A király hazasodik« — megfelelő előadásban.

Vasárnap a »Czigányszerzem«, *Dankó Pista* népszínműve — a darab gyöngységétől eltekintve is — nem felelt meg közönségünk igényeinek. Rómába mentünk s nem láttuk a pápát. Ilyen darabban a czigányélet alakjait véltük fölitalálni s csak egyet fedezhettünk föl, a *Dadó Ruzsi* typusát, hű, kifogástalan alakításban. *Halmay Kornélia* szép tehetségét dicséri ez. Kívüle még *Krasznay* igyekezett megmenteni a darabot *Dudrai Matyi* sikerült szerepével.

Hétfőn *Konti* és *Csiky* bájos operettje a »Suhancz« igen szép, kerekded előadásban került színpad. A pompás énekszámok a legszebb összhangot nyújtották. *Ligeti Mari*, *S. Berczik Margit*, *Szepesi Szidi*, *Falussy István* és *Urányi Ferencz* így együtt szép igyekezettel, igen kedvezően érvényesítették a társulatnak énekben való erejét. *Ligetinek* egyik legjobb alakítása a darab cím-szerepe. Élénksége, könnyedsége s megfelelő temperamentum hívta ki a közönség tetszését, melyet a legteljesebb mérvben megérdemelt *Berczik* (*Elise*) szintén

kedves jelenség volt. *Falussy* (*Morin* tábornok) énekből, játékból egyaránt kitünő volt. Egyik legszebb énekszámát (»Elmúlt a tavasz«) kár, hogy meg nem ismételte, pedig a közönség nagyon óhajtotta.

Kedden — az utolsófarsang páratlan sikerű mulatására való tekintettel — délutáni előadás volt, mely alkalommal a »Piros bugyellár« került színpad.

Szerdán a »Bánk bán« előadása nagyobb közönséget érdemelt volna. *Szabados Sándor* erőteljes alakítása a cím-szerepben csak növelte eddig aratott nagy sikereit. *Melinda* személyesítője, *Veressy*, szintén a legjobb volt. *Ratkay* *Biberach*-ja szép törekvést és tehetséget árult el. *Petúr* bánt *Asztalos* jobban is tudta volna adni erős organumával, bár így is dicsérendő a vállalkozása. A többi szereplőről kevés jót mondhatunk.

Csütörtökön *Rákosi Viktor* és *dr. Guthy Soma* boházata, a »Napoleon öcsém« telt ház mellett került színpad. Mindkét szerző gazdag humora bőségesen érvényesült e darabban, melynek a hering-anekdota és a jámbor ügyvédbojtár alakjának megteremtése a java. Az első felvonás a legszebb rész. A másodikban már egy kissé a csömör jelei mutatkoznak a közönségben, a mit csak sajnálhatunk, mert egyébként a darab legjobbjára a magyar kétségtelenül szellemmel telt bohózatnak. A cím-szerepben *Ratkayval* teljesen meg voltunk elégedve. Helyes érzéssel fogta fel szerepét. *Krasznay*, *Vágo*, *Berzsenyi*, *Falussy*, *Kendi* és *Asztalos* méltó részt érdemelnek a sikerből.

Pénteken kitünő angol vígjáték: a »Pry Pál, a kotnyeles« került színpad. Érdekeskedő kölcsönözött az előadásnak, hogy a cím-szerepet a társulat új komikusa, *Jeszenszky Lajos* adta. *Jeszenszky* tehetségéről határozottan még nem nyilatkozhatunk. Ez a szerepe is kétségtelenül sok jó tulajdonságát árulta el s főképp mozgékonyasága engedti remélni, hogy sok sikerét látjuk még a komikus szerepkörben. A közönség többször nyilvánította tetszését. Az előadás, melyben az összes szereplők szép igyekezetet fejtettek ki, a villámfény kialsávja miatt befejezetlen maradt s a közönség pokoli sötétségben szedelőzködött össze s hagyta el a színházat.

Heti műsor: Vasárnap: »Peleskei nótárius«, énekes bohózat — *Hétfőn:* »Aranykakas«, énekes bohózat — *Kedden:* »Rip-Rip«, operette — *Szerdán:* »Buborékok«, vígjáték — *Csütörtökön:* »Bolond«, operett — *Pénteken:* »Görög rabszolga«, operett — *Szombaton,* itt először: »Kuruczfürgang«, népszínmű

H I R E K.

* **Görög-kath. egyházmegyei hírek.** *Illykovicz János* rakaczai lelkész élte 89-ik, áldozársága 58-ik évében meghalt. — *Kinevezések.* *Chanath Irén* kempachi lelkész *Csertészre*, *Burik Emil* mátyásfői lelkész *kempachra* és *Andrejcsó Miklós* viszlói lelkész *Rakaczára* lelkészül kinevezettek. — *Pályázatok.* A kijósi és viszlói parochiára márczius 25-ikéig, a filkeházai k.-tanítói állomásra márczius 20-ikéig s a porácsi kántortanítói állomásra márczius 22-ikéig pályázat van kiírva.

* **Kinevezés.** Örömmel közöljük, hogy törvényhatósági bizottságunk kiváló tagját: *Horváth Elemér* miniszteri tanácsost, a magyar Folyam- és Tengerhajózási Részvénytársaság üzemeltető-igazgatójának elnökét, ő Felsége, a király, az Osztrák-magyar Bank helyettes-alkormányozójává nevezte ki.

* **Esküvő.** *Stancel Géza* grálri szolgabíró febr. 24-ikén tartotta esküvőjét *Brandenburg Ilonával*.

* **Halálozás.** Mint részvétellel értesülünk, *Vass Vincze* földbirtokos s *Bártfa* város képviselőtestületi tagja febr. 28-ikán élte 72-ik évében *Bártfán* elhunyt. Temetése általános részvétellel márcz. 2-ikán ment végbe.

* **Kassa város díszpolgára.** Kassa sz. kir. város törvényhatósági bizottsága február hó 27-ikén megtartott közgyűlésén, *Deil Jenő* biz. tag írásban beadott indítványára, *gróf Andrássy Dénes*-t, a nagylelkű főurat — ki legutóbb is az abosi r. k. és a szolnokai izr. templomokra 2000—2000 koronát adományozott — egyhangú lelkesedéssel díszpolgárrá választotta.

* **Dr. Sztrache Tivadar** kassai prem. főgimn. tanár az általa angolból fordított s e napokban megjelenő »Hét amerikai elbeszélés« cz. műre előfizetést hirdet, a melynek jövedelme teljesen a kassai kir. főgimnázium szegény tanulóit valláskülönbség nélkül támogató Erzsébet-egyesületé lesz. Egy példány ára 1 korona. A jótékony célra való tekintettel melegen ajánljuk a művet jeles fordítója számos eperjesi barátjának szíves figyelmébe.

* **A Tanári-kör népszerű felolvasásainak** második sorozata márczius hó 3., 10 és 17-ikén (*szombaton*) d. u. 6 órakor a megyeház nagytermében fog megtartatni. Felolvasnak: márczius hó 3-ikán *Wallentini Samu* dr.: *Sárosy Gyula* életéből; márczius hó 10-én *Beljak Varnát*: *A germán mythologia köréből*; márczius hó 17-ikén: *Sutórisz Fr.*: *A növényvilág befolyása az állati életre.* A november havában váltott és névre kiállított jegyek a három előlvasásra is érvényesek. A kik pedig a Röntgen-előadások (decz 17.) a belépő-díjat megfizették, de jegyet nem kaptak, vagy a pénztár körül kifejtett tolongásban a belépő-díjat meg nem fizethették, de a márcziusi felolvasásokra szóló jogukat fentartják, jegyüket a pénztárnál a felolvasások előtt, vagy a Kör elnökétől bármikor átvehetik. (Kir. főgimnázium.)

* **Matinée.** Az eperjesi Joghallgatók Testületének Irodalmi Osztálya márczius 11-ikén d. e. 11 órakor a városi Vigadó nagytermében matinéet rendez, melynek műsora a következő: 1. *Erkel F.*: *Bordal* a »Bánk bán« című operából. *Hirschmann Aurél* úr vezetése mellett előadja a jogász-férfikar. 2. *Szavalt.*

Előadja de Ballet hegedűn Elbeszélés Döbereiner violán, go Mihály, Kallai Előadja And jogász-zen.

* **Jelm.** korunkban képen! forgatni mozdulat voltaképen a mely sz tetszetős e a képet, a let utolsó, táncmulat munk bar, doszkopna jelmezesek díszesebb folyton új káprázatot, val nem vo közönséget lemmel és csosok a rendezők tetszetőséke lapon a N rült kis fér jelmadatavá képet a vá csokor kör dek is. Az let jellegzet lette becses dekek (je költemény-

Fél 9 óra v szüntűlt meg harsogó hat mezesek és által vezetést ságot szerzet a nemzeti ün nos, a rend vármegyénk de a csoport volt. A sáro számos mag tet. Különös ónémet kisa a stiriái nő, a cigány, a francia kató — mind tes portban az e tozatosságba virágárús-lán levelű löheré körül a nagy tündöklő, ta szése és elrag legkedvese fettek, a hola terem pillan milliárdjaival egészen össz gel színültig zán úgy tűn a melyekről hattak édes valóban úgy valósintűleg sebesült szíve közben kezd tartással foly kifogástalan külön felkért pár tánczolta fokozódott h óta hagyomá mulatsága ig reményt, a n az eléggé me séget, a mely dező-bizottság Manoné, Hor Bertalané, Tahy Józsefn Különösen k egylet igazga adományaiakk ellátni szívese pompás édes inkább az a s lyel a rende elárúsítást v hez teljesen zóság által h ből láthatjuk, tett ki, melyk összege. A k

Előadja *Zemán Jolánka* úrh. 3. Beriot: «Fantasie de Ballet». Markó János úr zongorakísérete mellett hegedűn előadja *Vaku Róbert* úr. 4. «Egy emléktábla.» Elbeszélés. Irta és felolvassa *Sztankay Géza* úr. 5. Döbereiner: «Idylle». Sextett. Solo, I, II, hegedűn, violán, gordonkán és nagybőgőn előadják: *iff Láng Mihály, Hercz Vilmos, Huszák Károly, Vaku Róbert, Kallai Ede* és *Vodnár János* urak. 6. Monolog. Előadja *Andor Sándor* úr. 7. Magyar dalok. Játssa a jogász-zenekar.

* **Jelmezbál.** Beh sokszor elmulattunk gyermekkorunkban egy-egy kaleidoszkopnak változatos, tarka képeivel? Mily öröm volt egyre tovább és tovább forgatni a kis szerkezetet, hogy annak minden újabb mozdulatánál más és más képet nyerjünk, a mely voltaképpen mindig ugyanaz és mégis mindig szép s a mely számos tarka-barka kövecskéivel mindig egy tetszetős egész. Éppen ehhez merjük hasonlítani azt a képet, a mely a Sárosvármegyei Jótékony Nőegylet utolsófarsangi (február 27-iki) jelmezes és álarczos táncmulatságán szemünk elé tárult. Szép nagyteremünk barátságos falai olyanok voltak, mint a kaleidoszkopnak tükrölpajjai s közöttük a szebbnél-szebb jelmezesek és álarczosok, megannyi folyton mozgó, folyton új képet mutató tarka csoportozat, a mely káprázatot, megbűvöl és elvarázsol s a melynek látásával nem voltunk képesek betelni semmiképp. Az érkező közönséget a felkért száz rendező fogadta, nagy figyelemmel és előzékenységgel. A jelmezesek és az álarczosok a Széchenyi-kör helyiségeiben gyülekeztek. A rendezők jelvényei, a maguk egyszerűségében, igen tetszetősek voltak. Egy fémmel szegélyezett papír kör-lapon a Nőegylet «Erzsébet-árvaháza»-nak igen sikerült kis fényképe volt látható, alján az egylet ismert jelmodatával: «Az emberszeretet nevében!». A kis képet a vármegye vörös-fehér színeiből készült szalagcsokor környezte. Tetszetősek voltak a kis tánczrendek is. Az aranyfésűs lap felső szegletén az egylet jellegzetes kis virága, az «árvácska» díszlett, s tetele becsessé és hangulatot keltővé tette azt. Temérdeknek (Jeszenszky Danó) következő gyönyörű kis költemény-szaka:

A mi fának: szomorúfűz,
A mi tűznek: a bolygó tűz,
A mi víznek: a könny árja:
Emberek közt az az árva.

Fél 9 óra volt, a mikor a díszes közönség által már szüntől megöltött nagyterembe, a katonazenekar felharsogó hatalmas indulója mellett, bevonultak a jelmezesek és álarczosok. A menetet egy élénk bohóc által vezetett japáni csoport nyitotta meg, sok mulatságot szerzve zajos tréfáikkal. Erre a dominók és a nemzetű viseletek nagy csoportja következett. Sajnos, a rendezőség terve nem vált be egészen, mert vármegyéinkbeli népviseletet igen keveset láthattunk, de a csoport egyébként felette érdekes és változatos volt. A sárosi népviseletű leányon és menyecsken kívül számos magyar lányka és betyár tarkította a menetet. Különösen szépek voltak a spanyol tánczosnők, az ónémet kisasszony, a francia direktor, az oláh fáta, a sziriai nő, a norvég menyasszony, az elzászi, az olasz, a cigány, a román leányok, az apród, a tiroler férfi, a francia katona, a spanyol és német lovagok, mind — mind festői látványt nyújtottak. Az utolsó csoportban az eszményi jelmezek következtek, tarka változatosságban. Ott láttuk a szecsessziós hölgyet, a virágúrú-lánykát, a tavaszt, a havasi gyopárt, a négylevelű lóherét, a rózsát, stb., stb. Többszörösen járta körül a nagytermet a zene felharsogó hangjainál a tündöklő, tarka jelmezes csoport s a közönség tetszése és elragadtatása kísérte lépteiket. Majd megindult a legkedvesebb csata, a mi csak képzelhető: a con-fettik, a hólabdák és a papirkigyók víg csatája. A terem pillanat alatt telve volt a papir-csillagcsokrák milliárdjaival s a hosszú színes papirkigyók perc alatt egészen összekötötték a földszintet a díszes közönséggel szintült megtelek karzatokkal. Egynemelyük igazán úgy tűnt elé, mint egy-egy hosszú távirószalag, a melyekről talán egymást megértő szivecskék olvashattak édes üzeneteket. A nagy terem rövid időn valóban úgy nézett ki, mint egy hatalmas csatatér s valószínűleg nem tévedünk, ha azt hisszük, hogy a sebesült szivecské száma egészen tekintélyes volt. E közben kezdetét vette a táncz is s változatlan kitaratással folyt hajnalig. A négyeseket — melyeknek kifogástalan rendezése a főrendező vezetése alatt a külön felkért rendezők érdeme volt — száznál több pár tánczolta. A jókedv nem lankadt, hanem csak fokozódott hovatovább s az egyletnek ez évtizedek óta hagyományosan ezen a napon tartani szokott mulatsága igazán fényes valóra váltotta azt a sok reményt, a melyet sikeréhez fűztek s méginkább azt az eléggé meg sem hálálható buzgalmat és tevékenységet, a melyet e lelkes rendezők kifejtettek. A rendező-bizottság tagjai voltak: Bretz Sándorné, Földi Manóné, Horváth Ödönne, Mikler Károlyné, Müller Bertalané, Schmidt Ilona, Szmoligovics Szilárdné, Tahy Józsefné, Kósch Árpád és dr. Horváth Ödön. Különösen kiemelendő az a bőkezűség, a melylyel az egylet igazgató-választmányának tagjai igazán pazar adományaikkal, jobbnál-jobb dolgokkal a cukrászdát ellátni szivesek voltak, melyben igazán csekély áráért pompás édességeket, teát stb. lehetett kapni s még inkább az a szeretetreméltó gond és fáradozás, a melylyel a rendező-bizottság tagjai a cukrászdában az elárulást végezték. A kiválóan fényes erkölcsi sikerhez teljesen méltó az anyagi siker is. Mint a rendezőség által hozzánk azonnal beküldött számadásokból láthatjuk, a mulatság összes bevétele 1548 K 40 f-t tett ki, melyben 239 K. volt a kegyes felülfizetések összege. A kiadások összege viszont 743 K 30 f,

minek következtében a tisztajövedelem 805 K. 10 f., mely az egylet «Erzsébet-árvaháza»-nak javára lesz fordítva. Elismerésünk illesse mindazokat, a kiknek e szép sikerben csak a legkisebb részüket is volt. A megnyugtató öntudat, hogy igazán nemes célt szolgáltak és mozdítottak jelentékeny sikerrel elő: legyen az ő legszebb és legnemesebb jutalmuk!

* **Közgyűlés.** Az Eperjesi Kath. Legényegylet febr. 18-ikán *Pletényi Endre* apát-főesperes, v. plébános elnöke alatt tartotta rendes évi közgyűlését. Elnök rövid visszajelentést tart az egyesület immár lefolyt tíz évére, mely idő alatt a vezetőség mindenkor szem előtt tartotta, hogy a gondjaira bízott iparos-ijűságot úgy vezesse, hogy a társadalom hasznos tagjaivá legyenek. Jelentést tett az elnök az alapító-, pártoló- és segélyezőtagok számáról. Majd a pénztáros számolt be az elmúlt év bevételéről s kiadásairól. A dékáni jelentés után a tisztségéről lemondott *Bodnár Győző* helyébe — a ki négy éven át közmegelegedésre, a legnagyobb buzgósággal és odaadással töltötte be a vil. alelnöki tisztet, — *Kalusa Félix* lett megválasztva; a többi tisztviselő csekély változással helyén maradt. Végül — elnök indítványára — a közgyűlés elvben elfogadta, hogy az egylet, tíz éves fennállásának emlékére, ünnepélyt rendezzen s a részletes program megállapításával az elnököt s az igazgató-választmányt, illetve a végrehajtó-bizottságot bízva meg. Erre a közgyűlés a szeretett elnök éltetésével véget ért.

* **Az Eperjesi Bankegylet,** ez a derék, jó hírnévű pénztáratunk, február 28-ikán tartotta közgyűlését a vármegyéhez nagytermében. A közgyűlést, melyre a részvényesek elég szép számmal gyűltek egybe, *Kubinyi Albert*, igazgatósági tag nyitotta meg, a ki a közgyűlés általános sajnálkozása közben olvasta fel *Szinyei Mersé Istvánnak*, a vármegye volt kiváló főispánjának, vármegyei és városi társadalmi életünk most is nemeslelkű s közbecsülésben álló érdemes vezetőjének, a közgyűléshez intézett szép sorait, a melyekben, változott viszonyaira való tekintettel, közgyűlési elnöki állásáról való lemondását jelentette be. Mivel az igazgatóság már hasztalan kísérlette meg azt, hogy a lemondó elnököt elhatározásának megváltoztatására bírja: a közgyűlésnek nem jutott egyéb feladat, mint, hogy a lemondást őszinte, igaz sajnálattal vegye tudomásul s lemondónak ez állásban is szerzett kiváló érdemei és kifejtett önzetlen buzgalmaival szemben legteljesebb elismerésének és legbensőbb hálijának adjon kifejezést. Ezután közgyűlési elnökké egyhangulag *Ghilly József* kir. tanácsost választották meg, általános lelkesedéssel, mely a legkésebben szóló bizonyosága volt annak a minden kebelben honoló igaz meggyőződésnek, hogy az ő közismert lángoló buzgalma és fényes tehetségei időre válnak minden jó ügynek, a melynek előmozdítására azokat értekesíteni sziveskedik. Majd meghallgatták az igazgatóság- és felügyelőbizottságok jelentéseit, melyek, — az általános pangó pénzügyi viszonyok dacára, — eléggé öröndetes és kedvező adatokat tartalmaztak. Ezek alapján a tartaléktőkére és a részletekre eszközölt szabályszerű levonások után, a mult üzletév tiszta nyereseményét 40.750 K. 38 f.-ben állapították meg s ebből 40.000 K.-at a 23-ik számú szelvénynek egyenként 16 K. osztálékkal való beváltására rendelkeztek fordítani, 750 K. 38 f.-t pedig az 1900 ik üzletévre vittek át. E határozatok kapcsán meleg elismerést szavaztak az igazgatóság és felügyelőbizottság tagjainak, valamint az intézeti tisztviselőknél a kifejtett lelkiismeretes buzgalomért. Végül az igazgatóságból kilépő két tagot, t. i. *Kósch Árpádot* és *dr. Rosenberg Theofil*, ismét egyhangulag megválasztották s a közgyűlés az elnök élénk éltetése közben ért véget. Megjegyezzük, hogy a szelvények beváltása nyomban a közgyűlést követő naptól eszközölhető.

* **A soóvári m. kir. erdőhivatal** tisztikara márczius 3-ikán *Almássy Andor* erdőtanácsos elnöke alatt tiszti értekezletet tartott, a melynek s az ezzel kapcsolatos műkedvelői előadásnak és az eperjesiek által is látogatott táncmulatságnak lefolyásáról jövő számunkban részletesebben referálunk. Ugyancsak Soóvárról — kissé elkésve — ugyanarról értesítik lapunkat, hogy ott febr. 10-ikén *Ocsárd Károly* főerdész neje buzgó fáradozása mellett egy felette sikerült *gyermek jelmezes-mulatság* tartott, a melyen gyönyörű látványt nyújtottak az apró gyermeksergek szebbnél-szebb jelmezei. Különösen tetszett a közönségnek a következő epizód: Egy szép roccoco-jelmezebe öltözött kis legény egész udvariasan tánczra kért egy nálánál kisebb rózsás szöszkét. A táncz után a gyermek udvarló tánczosnője előtt illedelmesen meghajta magát, de miután választottja oly kicsi volt, hogy maga nem tudott a székre felúlni, hű imádója szépen felemelte s a székre ültette. Soóvár szép társadalmi életének elismerésméltó megnyilatkozása volt ez a felette szépen látogatott, kedves mulatság is.

* **Az orsz. Vöröskereszt bártfai fiók-egyesülete** m. hó 25-ikén tartotta meg jelmezestélyét mely fényes anyagi és erkölcsi sikerrel végződött. A város intelligens közönségén kívül a vidék is szép számmal vette ki részét ezen kedélyes farsangi mulatságból, melynek rendezői, — *Tahy Istvánné* úrnő, *Csontos Alajos* titkár és *Tirscher István* egy. pénztáros, — fáradságtalan tevékenységgel munkálkodtak az est sikerének kivívásában. Esti 1/2 9 órakor vonult le a menet a Kaszinó helyiségéből a Vigadó nagytermébe, hol roppogós csárdással kezdetét vette a táncz, mely állandó jó kedvvel reggeli 5 óráig tartott. Szébbnél-szebb férfi- és nő-jelmezek tarkították a tánczoló közönség sorait. Az első negyest 60 pár tánczolta.

* **Nyilvános nyugtázás.** Febr. hó 17-ikén Lemesen a Tanítók Háza alapítókéjének gyarapítására rendezett tánczestély alkalmából történt jegy megváltás és felülfizetések kimutatása. Jegyüket megváltották: Dr.

Schmidt Gyula 20 kor., özv. Fűzy Kristófné, özv. Fűzy Béláné, özv. Ujházi Józsefné, Koncz Ödön 10—10 koronát, Ivaneczky János 9 kor., Piller Dezső 5 kor., Hudák Adám 4 kor., özv. Lukács Istvánné, Fűzy Alajos, Greiner Arthur, Szepesi János 2—2 kor. Felülfizettek: Matavovszky Béla 8 kor., Szakmáry Géza 6 kor., Szontágh Sándor 4 kor., Péchy Oszkár 3 kor., Tahy Boldizsár, Tiemko Mihály, Hagedorn Gizella, Vaskó József, Sidelszky Pál, Lomács Gyula, Bányász Mátyás, Szeredai Károly, Fésüs Lőrincz, Huszovszky György, Beér Ferencz, Barbierik Emil 2—2 kor., Láng Mihály, Csanády János, Hegyemgy Imre, Holyko Antal, Lebenszky István, Bremzay Irma 1—1 kor. — Lemes, 1900. febr. 22. A tanítóegylet nevében köszönettel nyugtázta: *Omeisz Gizella*, pénztáros.

* **Nyilvános köszönet.** A Sárosvármegyei Jótékony Nőegylet február 27-iki, jelmezes táncmulatsága alkalmával a következők voltak kegyesek a cukrászdához pénzbeli vagy egyéb adományaikkal hozzájárulni: Bielek Lászlóné, Bretz Sándorné, Csatári Zsigmondné, Csengey Gusztávné, Dúzs Mária, Engländer Emilné, Földi Manóné, Grieger Tivadarné, Gundelfinger Gáborné, Herczogh Árpádné, Holénia Gyuláné, Horovitz Simonné, Horváth Ödönne, Irányi Istvánné, Jakobei Dezsóné, Jármay Béláné, Kósch Árpádné, Kovaliczky Mihályné, Kőrösy Györgyné, Krayzell Aurélné, Krayzell Kálmánné, Lakner Árpádné, Lehotzky Sándorné, Mikler Károlyné, Molnár Mária, Mosánszky Gyözőné, Müller Bertalané, Nehrer Ágostné, Osvald Károlyné, Osvald Tivadarné, Perényi Vilmosné, Propper Adolfné, Raisz Edéné, Raisz Viktorné, Rosenberg Theofilné, Ruby Józsefné, Schmidt Gyuláné, Schmidt Ilona, Semsey Adolfné, Szénássy Sándorné, Szlávik Mátyásné, Szmoligovics Szilárdné, Tahy Józsefné, Thrór Gyuláné, Teóros Józsefné, Tuhirinsky Károlyné, Zubriczky Theofilné, Uhlarik Mátyásné. A 239 K.-át tévő felülfizetések összegéhez pedig a következők járultak hozzá nagylelkű adományaikkal: Ghilly József 20 K., Uhlarik Mátyás, Kósch Árpád, Mosánszky Gyözőné, Bánó Árpádné, dr. Schmidt Gyula, dr. Horváth Ödön 10—10 K., Propper Adolfné, Mandics Ede 8—8 K., dr. Grynaeus Géza, dr. Szehtlo János, Mariássy Antalné, Bánó Aladár, Bleyer József, dr. Stessel Szilárd, Kósch Frigyesné, Toperczer Kornélia (Bártfa), Lakner Árpádné 6—6 K., Barcs Emil 5 K., dr. Zahler Dezső, dr. Petrik Igor, dr. Osvald Tivadar, Osvald Károly, dr. Holénia Gyula, dr. Müller Bertalan, Urbán Gyula, Katscher János 4—4 K., Moes Eugenia, Zavatzky Szilárd, Úsz Antal, Bánó Eteleka 3—3 K., Stogermayer János, Cattarino, Sándor, Szmoligovics Szilárd, Mikolai István, dr. Rosenberg Mór, Propper Samu, dr. Horovitz Gyula, Elefánt Ferencz, Magyar József, Divald Lajos, Raisz-Bölke Ida, Mayer Endre, Sziklai Henrik, Dobránszky Endre, Kovács Béla, Meliorisz Ilona, Kőrösy Györgyné és Csengey Gusztávné 2—2 K., Dominó, dr. Hartmann Samu, Sztankay László, Bilich Ferencz 1—1 K. Nagyban hozzájárult még az est anyagi eredményének növeléséhez a cs. és kir. gyalogezred tisztikara, mely a katonazenekart jutányos árban kegyeskedett átengedni, továbbá *Divald Lajos*, ki a rendezői jelvények fényképeit teljesen díjtalanul bocsátotta rendelkezésre, valamint *Kovács Béla*, *Gubcsó Gyula* és *Berger Hermann*, a kik különféle felszerelési tárgyakat sziveskedtek kikölcsönözni. Mindezek a nemesszív emberbarátok, a fáradságtalan és lelkes tánczrendezőkkel együtt, fogadják ez úton is az egylet legbensőbb, leghálásabb, forró köszönetét! Azok pedig, kik az egylethez — mint igazgatóválasztmányi tagok és mint tisztviselők — oly közel állanak s nemes lelküknek az egylet céljaival való nagy rokonságát ezúttal is oly szépen igazolták, az egylet igazgató-választmányának legközelebbi gyűlésén fogják hallani a kiérdemelt hálaikat igaz kifejezését.

* **Póttartalékosok behívása.** A m. kir. 9-ik honvéd gyalogezred póttartalékosainak egy része ez idén is behívatik, hogy a szokásos nyolc heti kiképzési időt a munderban töltsék el. Ezen behívás márczius 15-ikére van tervezve, mely terminus aligha meg fog változni. A behívandó és kiképzendő póttartalékosok száma meghaladja a nyolczszázat.

* **A bártfai fürdő bajai.** Az utóbbi időben méltó szenzációt kelt Bártfa városának egy felette érdekes ügye, mely a pénzügyi hatósággal szemben merült fel. Az ügy — a mint ezzel legutóbb már a fővárosi lapok is foglalkoztak, — egy illetékes helyről kelt levél szerint a következő: «Városunkban hetek óta jóformán másról sem beszélnek, mint arról a nagy adókövetésről, mely a híres fürdő miatt érte a várost, s melynek könnyen az lehet a vége, hogy a fürdő idegen kézre jut. Bártfa tudvalevően Magyarország legrégebbi fürdőinek egyike. Már a XV-ik században rendre ide jártak a betegek üdülést keresni. A XVII-ik században Zrínyi Ilona is használta erősfű forrásait. E század derekái épületek és kényelem dolgában a fürdő nem sokat emelkedett, de vendégei a magyar társadalom színe-javából kerültek ki. A magyar arisztokrácia itt találkoztott a lengyel főnemességgel. Gróf Dessewffy József itt írta e század elején híres Bártfai leveleit. A vasutak kiépítése után a híres vendégek lassan-lassan elmaradtak. A modern kényelemhez szokott vendégek nem szivesen jöttek olyan fürdőbe, a melyet a vasút messzire kikerült. A fürdő tehát évről-évre hanyatlott. Bártfa város leginkább fürdője kedvéért szánta rá magát, hogy uradalmát eladja s a pénzt a semmit sem fővedelmező eperjes-bártfai vasút törzsrésvényeibe fektesse. A vasút így már megvolt, de a fürdő kényelmetlen, régies épületei szemet szúrtak. A város tehát 250,000 forintért fényes gyógyítótérmet épített s mert maga a még szükséges építkezéseket sem bírta, a fürdőt 36 esztendőre egy részvénytársaságnak adta bérbé, 1892-től kezdve, évi 14,000 forint bérösszegért, oly feltétellel, hogy a régi fürdőt, lakóházakat csőberendezéseket a társaság tartozik lerom-

bolni és helyébe a kornak megfelelő, 250,000 forintnyi értékben kötelek építeni. A város régi, mindenesetre nagy értéket képviselő épületeit az újakért így fel kellett áldozni. Azóta a fürdő fényes, de ezt a fényt, a város mellett, ez idő szerint a részvénytársaság fizeti meg, mert, ambar a fürdő híre nagyot nőtt, a részvénytársaság nyolcz esztendő alatt mégis 50,000 forint vesztett a bérleten. A bérösszeg pedig még a várostól befektetett tőke kamatait is alig futja; az a remény tehát, hogy a város közkölségeit a fürdő jövedelméből fogják fedezni, füstbe ment s Bártfa, a hol sok ideig nem ismerték a közkölséget, ma már 39%-os községi pótdadót fizet. Ily körülmények közt a lakosság körében általános az a kifakadás, hogy Bártfa haszontalanul áldozta fel uradalmait, a melyek jövedelme legalább a város közkölségeit fedezte, mert így a fürdőn se lendített s a közkölség nő. A bérlők természetesen a bérleti idő letelése után az új fürdőépületeket a város tulajdonába kötelesek átengedni. Ez adott alkalmat arra a pénzügyigazgatói rendeletre, mely oly nagy elkeseredést keltett mindenütt. Eppen karácsony napján kézbesítették a város polgármesterének az eperjesi pénzügyigazgatóság 41,443. szám alatt kelt kirovását, a mely szerint a városra 1899. esztendőre a fürdőbérlőktől befektett 250,000 forint után tőkekamat- és járadékadóban 250,000 forint, általános jövedelmi pótdadóban 8750 forint és betegápolási pótdadóban 750 forint rótt ki. Tehát nyolcz esztendő múlva rótták ki e kis városra ezt a rengeteg, 34,500 fitra rugó adót, azzal a megokolással, hogy a bérlőktől befektetett 250,000 fit bérösszegnek tekintendő. Ez a nagy megadóztatás a város és a fürdő végveszedelmét jelenti, mert Bártfán a városi pótdadók fölemeléséről, a kicsiny lakosság nagy szegénysége miatt, szó sem lehet, a város vagyonát pedig a fürdői beruházások s a fényes új iskolák építése, valamint az államnak fizetendő 8500 fit iskolai évi segítség, teljesen fölemeszi. A városi tanács rögtön megfelebbezte ezt a páratlan kirovást, egyúttal Rhody Alajos polgármester és Arányi Dezső tanácsos a pénzügyminisztert fölkeresték, hogy ezt az adót töröltesse. A pénzügyminiszter e kérelmet visszautasította, mert — úgy mond — módjában áll a városnak ez állítólagos sérelmet illetékes hatóságok bírálata elé terjeszteni. Ez a rendelet nagy elkeseredést keltett a városban. Az elkeseredés könnyen érthető, bár másrészt a fennálló pénzügyi törvények szerint ez ügynek rendes lefolyása nem lehet egyéb, mint a felelősségi fórumok döntése. Mint értesültünk, a vármegyei közigazgatási bizottság — mint másodfokú hatóság — tárgyalta az ügyet, melynek eredményeként a pénzügyigazgatóság határozatát feloldotta azzal az indoklással, hogy a befektetési összeg adó tárgyát a városra nézve csakis a bérleti szerződés lejáratával képezhet, a mikor ugyanis az építmények Bártfa város tulajdonába mennek át. A kincstár részéről ez a határozat megfelebbeztetvén, az ügy legfelsőbb eldöntés végett a közigazgatási bíróság elé kerül, mely nemsokára meghozza a jogerős határozatot. Hiszünk, hogy ez Bártfa városára kedvező lesz s annak dejen mi is megemlékezünk majd róla.

* **Bontják a bártfai harangtornyot.** A főtemplom felépültével a harangok is visszakerültek régi helyükre s a főtérre állott díszetlen harangtorony feleslegessé vált. Az állami elemi iskola építője köteleztetett annak lebontására és a nyhje időjárás felhasználásával e héten megkezdte a lefordást. Az érdekes munkának állandóan sok nézője van s egy-két hét múlva a főtér és templom igen sokat nyer a torony eltávolításával.

* **Kosárfonó-tanfolyamot** létesített a kassai kereskedelmi és iparkamara Bártfán, melynek élén *Blankenstein* vándortanító áll. A tanfolyamra 15 férfi- és 20 nő-növendék iratkozott be s naponta délelőtt, délután folyik a szaktanítás. Az eredmény az eddigi haladásból ítélve igen szép lesz, sőt arra ösztönözte a vándortanítót, hogy az ügyesebbek részére külön esti tanfolyamot nyisson, melyen a finomabb munkákból ad oktatást. Az eredményt annak idején a nagyközönségnek is bemutatják.

* **Az ipar fejlődése vármegyénkben.** *Maugsch Gyula* bártfai gyermekjátékgyári segéd, kit ügyes munkáiból közönségünk oly előnyösen ismer, 400 korona utazási ösztöndíjat nyert a kereskedelmi miniszteriumtól, hogy ennek segítségével Németország, Svájc és Tyrolban gyarapítsa tapasztalatait. Ez az út nagy hasznára lehessen a nálunk oly ritka iparágak s örvendetes, hogy *Maugsch Gyula* tudását s tapasztalatait a magyar ipar érdekében fogja érvényesíteni. A bábúgyár segélyezése iránt a városi tanács nyabban is kérésre fordult a kormányhoz, mert szükséges volna az épületet emeletessé tenni, mivel a munkások száma folyton szaporodik s Bártfa városnak nagy érdeke az, hogy munkásnépének keresetét biztosítsa. A gyár most a párisi kiállításon is fényesen lesz képviselve s újabb jó hírt fog szerezni a fejlődő magyar iparnak.

* **A Szepességi Szinpartoló-egyesületek Szövetkezete** a minap gyűlést tartott Lőcsén *Szőnyey Kálmán* elnök jelentést tesz úgy az egyes egyesületeknek, mint a szövetkezetnek mult évi működéséről. Örvendetes tudomásul szolgált, hogy a szövetkezetnek sikerült a belügyminisztertől a szepességi szinpartoló igazgatója részére 2400 korona szepességi szinpartoló díjra; a közgyűlés elhatározta, hogy a jövő idényre 4000 korona segélyt kér a minisztertől és hogy pályázatot nyit a kerület elnyerése végett. A kérvények ez évi márczius 10-ikéig nyújtandók be az elnökséghez; a beérkezett folyamodványok felett a márczius 14-ikén Iglnő tartandó gyűlés fog dönteni. A jövő idényben a társulat Késmárkon fogja működését megkezdeni, ahonnan azután Iglnőre s Lőcsére jön. Végül újabb megválasztottak: elnöknek *Szőnyey Kálmán*, titkárnak *Fleischhacker Lajos* és pénztárosnak *Rajner Vilmos*. — Bennünket is közelről érdekel e hír,

miután néhány év óta rendszerint a szepesi szinpartoló igazgatója nyerte el az eperjesi szinpartolást is. Örvendünk a támogatásnak azért, mert így hovatovább jobb társulatot kaphatunk. Eddig is főként azért nem voltak kielégíthetőek az eperjesi közönség igényei, mivel a szinpartolást a szepességi városok gyöngébb támogatása miatt kellően nem volt szervezhető. Másrészt örvendetes a szepességi szinpartolási javulása azért is, hogy ezután remélhetőleg élénk verseny fog keletkezni a kiválóbb szinpartolók között a szepességi szinpartolást s esetleg a különálló eperjesi szinpartolást elnyerése iránt.

* **A közönség figyelmébe.** A posta és táviratigazgatóság a következő figyelemre méltó intézi a közönséghez: Még mindig igen sűrűn adnak fel olyan postai levelezéseket, melyek a január 1-jével hatályon kívül helyezett régi díjszabás szerint vannak bérmentesítve és melyek után a postahivatalok pótdíjat kivetni és a címzettetől behajtani kénytelenek, a mi számos esetben felszólalásra ad okot. A levelező közönség ilyen kellemetlenségektől megkímélheti magát, ha az új díjszabáshoz alkalmazkodik és ennek különösen a következő, az előbbi tarifától eltérő tételét figyelembe veszi: 1. **A külföldre szóló közönséges levelek bérmentesítésének díja** 15 grammként nem mint eddig volt 10 kr. (20 fillér), hanem **25 fillér**. Kiveendők a Németországba, Szerbiába, Montenegróba, Boszniába, Herzegovinába és Ausztriába szóló levelek, melyek továbbra is az előbbi tarifának megfelelő módon 10 fillérrel díjazandók. 2. **A nyílt leveles-lapok díja**, ha Ausztriába, Németországba, Boszniába vagy Herzegovinába, Szerbiába vagy Montenegróba szólnak, nem mint eddig volt 2 kr. (4 fillér), hanem **5 fillér**. A többi, külföldi államokba szóló leveles-lapok díja 10 fillér. **Az ajánlasi díj**, a helybe szó ajánlott küldemények kivételével, nem mint eddig volt 10 kr. (20 fillér), hanem **25 fillér**.

* **A krajczár élete meghosszabbítva.** Az o. é. krajczárosok és 1/2 krajczárosok életét a pénzügyminiszter meghosszabbította. Ennélfogva az 1 és 1/2 krajczárosok ez év június havának végéig teljes értékűben elfogadhatják a m. kir. adóhivataloknál.

* **A magyar ruhás jogászfűzés.** A magyar ifjúság körében már többször indult meg mozgalom az iránt, hogy a régi, szép magyar ruhát dívatba hozzák. Mint értesültünk, most a nagyváradi jogászfűzés foglalkozik ezzel az eszmével. Azt akarják ugyanis a hazafias ifjak, hogy a hányan csak tehetik, a márcziusi ünnepségre magyar ruhát csináltassanak és azontúl is, a mennyire lehet, mindig magyar ruhában járjanak.

* **Megszabadult a börtöntől.** Hírt adtunk arról, hogy *Hajuch András* kruzlyói lakost egy vasárnap, verekedéssel egybekötött mulatság alkalmával ittas állapotban levő társa, *Livják Pál*, kegyetlenül elverte. A megvert legény ezután súlyosan megbetegedett s pár nap múlva meg is halt. Ennek folytán *Sivják Pál* halálát okozott súlyos testi sértés miatt vád alá került *Hajuch András* hulláját dr. *Horovitz Imre* törvényszéki orvos felboncolván, megállapította, hogy az elhunyt mellhártya-tüdőlob következtében, tehát természetes halállal múlt ki.

* **Kibukott a vonatból.** *Tobias Joachim* osvecimi lakos a terebi vasúti híd mellett halva találtatott. Hullájának törvényszéki boncolása kiderítette, miszerint koponyatöréssel párosult agyzúzódás, bordatörések és egyéb jelentékeny sérülések következtében valószínűleg a vonatról való lezuhanás következtében halt el. A további vizsgálat még folyamatban van.

* **Öngyilkosság.** *Harant Géza*, 67-ik gyalogezredbeli tizedes a számvétségénél, a múlt hó 27-ikén este 11 órakor a Kinaiáz Ádám-féle kocsma kerti helyiségében fejbe lötte magát és azonnal meghalt. Beszállították a katonai kórházba, hol e hó 1-jén boncolták föl.

* **Megmart hivatalnok.** *Gerő Pál*, a bártfai gyógyfürdőben alkalmazott részvénytársasági hivatalnok e napokban érkezett vissza a Pasteur-intézetből, hol tudvalevőleg kutyaharapás miatt gyógykezelte magát. *Gerő Pál* egészen jól érzi magát és mint teljesen gyógyult bocsátatott el. A fürdő biztonsága érdekében nagyon is kívánatos volna, hogy kímélet nélkül kiirtassanak azok az ebek, melyekről csak legparányibb gyanú is van arra nézve, hogy veszett kutyával érintkezettek, nehogy az ebek között esetleg lappangó bozasztó betegség további szerencsétlenségek okozója lehessen.

* **Meglötte a testvérét.** Faluhelyen egy-egy be-rozdásodott pisztolyból való lövöldözés nélkül alig esik meg számbavehető virtus. *Kapin* is legutóbb *Kokoska György* és négy társa garázdálkodott késő éjjel a nyílt utcán. Addig-addig ijesztgették a jámbor nyugvókat s addig hajtogatták a falusi korusmáros pálinkáját, míg egyszer csak a bizonytalanul tántorgó *Kokoska György* a levegő helyett *János* nevű testvérjének a combjába durrantott. Egyszeribe kijózanodtak a megriadt legények s táviratilag hívtak orvosi segélyt a súlyosan megsebesülthöz, kinek sérülése gondos és hosszas gyógykezelést igényel. A többi a giráti járásbírósg fogja elvégezni.

* **Lopás.** *Burik Iván* rovott előéletű csavargó a Fő-utca 6. számú ház előszobájából *Kolenka Antal* hivatalosára kárára ellopott egy tükölkabátot, melyet azonnal értékesített is. De még a kapott pénz meg sem melegedett nála, a rendőrség által kinyomoztatott. — Ugyancsak *Burik Iván*, szövetkező *Berdisz János* és *Kocsicsák Miklós* utcagyerekekkel, elhatározták, hogy *Klein Izrael* hízótt pulykáját — mely esténként a kortefán húzódtott meg — ellopják és eladják. Tervüket meg is valósították, mert a pulykát az elmúlt éjjel egy doronggal a fáról leütötték és az ugyanazon éjjel a *Lerner Mór* kárára ellopott négy tyúkkal együtt eladták. A fiatal bűnösök tettüket beismerték, a rendőrség pedig nyomozza az orgazdát, a ki hihetetlen olcsó áron eszik — hízótt-pulykát és tyúkleves.

* **Razziát tartott a rendőrség e héten s ez alkalommal öt kitiltott és közveszélyes egyént tartóztatott le.**

* **Lopás.** *Bodnár József* korcsmáros kárára ismeretlen tettes a pinczéből ellopott egy 30 korona értékű gépcsavart. A rendőrség a tettest *Vojtovits János* géplakatos-tanoncz személyében kinyomozta és a csavart is megkerítette, a tettest pedig a büntető-járásbírósgnak följelentette.

* **Idegen-forgalom.** Az összes szállókban február hónapban 499 egyén és pedig 107 külföldi és 392 bel-földi szállott meg.

* **Rendőri statisztika.** Az elmúlt február hóban a rendőrség 36 egyént tartóztatott le, eltoloncolt 16 egyént; átvonuló toloncz volt 25.

* **Az ördögűzés** mestersége is jövedelmezőnek bizonyult és pedig a szomszédos Királynép, abauj-vármegyei községben, a hol a minap 2 frtért üzték ki egy szegyei illetőségű asszonyból az ördögöt. A beteges asszonynak hosszabb idő óta kínos főfájása van s ez adott alkalmat az ördögűzéshez. Ugyan mit szól e hírhez a község papja és tanítója?

* **Rejtélyes sorsjegyelárúsító.** Egyik fővárosi napilapban olvassuk, hogy Bártfán egy úrfirma ember azzal járta be a várost, hogy *Obereszil zborói* kertész a tölte sorsjegyen 300,000 forintot nyert; egyúttal kinalgatta a sorsjegyet, de — úgy mond — majd később hozza el a sorsjegyet, pénzt azonban vett fel előre is. Kísült, hogy a nagy nyemerény mese. A rendőrség letartóztatta. *Simai Gyulának* mondja magát. Személyazonossága megállapítása miatt sürgönyváltás folyik a budapesti rendőrséggel.

Foulard-selyemruha

8 frt 40 krtól

feljebb — 14 méter! postabér- és vámmentesen szállítva! Minták postafordultával küldetnek; nemkülönben fekete, fehér és színes „Henneberg-selyem” 45 krtól 14 frt 65 krtól méterenkint.

Henneberg G., selyemgyáros (cs. és kir. udvari-szállító) Zürichben.

* **A táviratok küldőncdíja.** A kereskedelmi miniszter elrendelte, hogy a magyar korona területén a táviró- vagy távbeszélő-hivatallal nem bíró helyekre szóló táviratok márczius 1-jétől kezdve, tekintet nélkül a távolságra, egy koronáért külön kézbesítővel küldessenek ki. Ezt az egységes kézbesítési díjat a közönség a külön kézbesítővel küldendő távirat feiadása alkalmával köteles megfizetni; utólagos leszámolás ezután nem lesz.

* **A csúz és köszvényes betegek** érdekében kö-zöltünk néhány hét előtt azon páratlan eredményeket, melyeket az egész világon híressé vált *Zoltán-féle köszvénykenőccsel* értek el. Most újra oly eredményekről értesültünk, melyvel teljes beigazolást nyer azon már kétségtelenné vált tény, hogy még a legérgebb és legmakacsabb csúz és köszvényes bajoknál is pár napi használat után sikeres és biztos gyógyulást idéz elő a *Zoltán-féle csúz- és köszvénykenőcs* által, mely 2 koronáért kapható *Zoltán Bála* udvari szállító gyógyszerárában Budapesten.

* **Bizonyítvány.** Alulírott köszönetet mondok *Wilhelm Ferencz* neunkircheni (Bécs mellett) gyógyszerész úrnak a tőle f. évi január hó 22-ikén postán küldött *antirheumat. vértisztító-tea*-ért. Ballabom, mely három hónapon át rheuma-fájdalmakban szenvedett s ennek következtében álmatlan éjszakákat okozott s mely ellen orvosi szer nem használt már, a küldött fél-adag felhasználása után megszűnt fájni, úgy, hogy nyolcz napon belül az ágyamat elhagyva, ismét munkaképessé váltam. Midőn ezen vértisztító-teát melegen ajánlom minden e bajban szenvedőnek, maradok tisztelettel *Huber Barbara*, Aesch-Neftenbach, Zürich mellett.

* **A felvidéki házalók.** A kereskedelmi miniszter a törvényhatóságokat körrendeletileg értesítette, hogy az Arva- és Zólyomvármegyékben származó házalók hetivásár-látogatásának jogát ez eddig kiadott rendeletek nem korlátozzák. Kötelessége azonban a hatóság-nak minden esetben pontosan és lelkiismeretesen megállapítani azt, vajjon valóságos házalóval, avagy oly egyénnel áll-e szemben, ki a házalási engedelmet kizárólag hetivásár-látogatásra használja föl. A házalónak azonban szabadságában áll tevékenységét csupán egy kisebb körre, esetleg néhány helyiségre korlátozni és így abból a körülményből, hogy csak egy községben úz tényleg házalást, egymagában hetivásár-látogatási jogának elveszése nem következik.

* **«Pillangó»** Ez a lap, a mely magas színvonalon álló tartalmával, gyönyörű képeivel oly hamar kivívta a közönség elismerését, immár a harmadik évfolyamába lépett. Az új esztendővel is annak ígérkezik, a mi eddig volt: ostromozója a társadalom felszégsegeinek, de e téren kirekesztve mindazt, a mi a jó ízlést sért-hetné. Ez évben még jobb és szebb lesz, mint a mult században. Több új rovata támadt, köztük a színház, mely tele van kellemes aprósággal, az aktuális heti vers stb. Képei magas művészi fokon állanak és szövege a legjobb magyar humoristák tollából kerül ki. És e gyönyörű lapnak bámulatosan olcsó ára van: egész évre nyolcz korona, negyedévre két korona. A *Pillangó*, melynek kiadóhivatala ingyen küld mutatványszámokat azoknak, a kik meg akarják rendelni, Budapesten, VI., Hájós-u. 23. szám alatt van.

* **Eisenstädter Testvérek** fényfáz- és festék bécsi gyárában készült *Linoleum padló-somancs* az elismert legjobb az összes szobapadló-fényfázak között, mert gyorsan szárad, ragyogóan fényes és rendkívül tartós.

* **L**étvágyt szegény a világ teljesen a legel szolgálógógys 6 dobo beküldcset 4 k küld be Singer

Felc Dr.

Az részv tár A tositél Pál az Eperj nál b

728—190

Váro nyitése emelése (telepho fölkértr lakozni távbeszé hogy az napján, értel mében t Eperj

A Kösz Wilhel

Tisz 1895. kénytelen ugyanazo tapodtat esett, jelé kiállottam tam, így v orvosok t magamat, pénzt sem Azon mal, ki ne tikus vért rheumatiz s elmond. A sors úg ma, ha. És csak mentő. Ne melyeket már nem úgy érem minden k arthritikus Legyer uv. m. 1. arthritikus Önnék maradtam Gd

Poszt

Egy vég ter hossz 1 férfi-öl ennyil

Egy

Felöltö-sz gyönyörű s Peruvienne posztók és cheviotok, csendőrség

posztógyári

Mint Figyelmezt ára, ha közvetl útján vásárolj ásságú gyári ár

* **Legjobb orvosság.** Mindazok, kik gyomorban, étvágyhiány, rossz emésztés, májfájdalmak, kólika, vérszegénység, ideges fejfájásban szenvednek, használják a világhírű **Pserhofer vértisztító-labdacsokat**, melyek teljesen ártalmatlanok, gyorsan és biztosan hatnak és a legelsőrendű orvosok által ajánlatnak. Hasznos szolgálatot vélnék tenni t. olvasóinknak, ha e kitűnő gyógyszert b. figyelmükbe ajánljuk. 1 tekercs, mely 6 doboz à 15 labdac: 2 kor. 10 fil. A pénz előzetes beküldése után 1 tekercset 2 kor. 50 filléért, 2 tekercset 4 kor. 60 filléért, 3 tekercset 6 kor. 70 filléért küld bérmentve Pserhofer J. gyógyszerára, Bécs, I, Singerstrasse 15.

Felelős szerkesztő: **Dr. Mikler Károly.**
Kiadótulajdonos: **Kósch Árpád.**

Hirdetés.

Az Eperjesi Népbank eperjesi részvénytársaságánál a pénztárnoki állás betöltendő.

A megválasztandó megfelelő biztosítékot letenni köteles.

Pályázati kérvények e hó 10-ikéig az Eperjesi Népbank igazgatóságánál benyújtandók.

Az igazgatóság.

728—1900. kig. sz.

Felhívás.

Városunkban a helyi érintkezés megkönnyítése — különösen a kereskedelmi érdekek emelése céljából, — a városi távbeszélő (telephon) hálózat létesítése vétetvén tervbe, fölkértenek mindazok, kik ezen hálózathoz csatlakozni s lakásaikat vagy üzlethelyiségüket a távbeszélő-hálózathoz bekapcsolni kívánják, hogy az e tárgyban f. évi márczius hó 8-ik napján, szerdán d. u. 3 órakor megtartandó értekezletre a városház tanácstermében megjelenni sziveskedjenek.

Eperjesen, 1900. február 26-ikán.

Mandics Ede s. k.,
polgármester.

A közönség köréből.

Köszönőirat Amerikából.

Az eredeti levél szövegének fordítása.

Wilhelm Ferencz gyógyszerész úrnak, Neunkirchen, Alsó-Ausztria.

New York, 1898. május 18.

Tisztelt Uram!

1895. november 12-ikén rheumatizmus következtében kénytelen voltam ágyba feküdni. Nyolc hónapig egy és ugyanazon helyen feküdtem és nem voltam képes egy tapodtat sem mozdulni; testem súlya 175 fontról 130 fontra esett, jelöl a nagy fájdalomnak, melyeket ezen évek alatt kiállottam. Majdnem minden gyógymóddal megpróbálkoztam, így villamos borogatással, török fürdőkkel stb. és az orvosok minden fajtájával, de azért jobban nem éreztem magamat, úgy, hogy az orvos, kihez utoljára fordultam, a pénzt sem fogadta már el, miután azt mondta, ügyis hiába.

Azon időben történt, hogy találkoztam egy barátommal, ki nekem a **Wilhelm-féle antiarthritis, antirheumatikus vértisztító-teát** ajánlotta, mint csálhatatlan szert a rheumatizmus ellen. Bizalmatlan voltam ez új szer iránt, s elmondtam, hogy mi mindent használtam már eddig. A sors úgy akarta, hogy írjak Önnek és szíven azt sugalmazta, hogy mégis van egy segítő, ki engem meggyógyít. És csakugyan meggyőződtem, hogy él egy ilyen megmentő. Nem tudom szavakban kifejezni azon fájdalmakat, melyeket a három éven keresztül kiállottam, de most már nem zavarja semmi egészségemet és e pillanatban úgy érzem magam, mintha újra születtem volna, a világ minden kincsénél többre becsülve a **Wilhelm-féle antiarthritis, antirheumatikus vértisztító-teát**.

Legyen oly jó Uram és küldjön nekem postafordultával uv. m. 1 tuczat (12) csomagot az Ön Wilhelm-féle antiarthritis, antirheumatikus vértisztító teájából.

Önnek a legjobb egészséget és hosszú életet kívánva, maradtam tisztelettel

Gordon M. József, 179 Orchard str., New York.
Amerikai Egyesült Államok.

Postzó-szejelküldés csak magánosoknak.

Egy vég, 3-10 méter hosszú, elegendő 1 férfi-öltözetre csak ennyibe kerül:	frt 2 80 jó	valódi gyapjúból.
	frt 3 10 jó	
	frt 4 80 jó	
	frt 7 50 finom	
	frt 8 70 finom	
	frt 10 50 legfinomabb	
frt 12 40 angol		
frt 13 95 Kammgarn		

Egy vég fekete szalonöltönyhez 10 frt.

Felöltő-szővetek méterje 3 frt 25 krtól feljebb. Loden gyönyörű színekben: egy vég 6 frt, egy vég 9 frt 95 kr. Peruvienne és Dosing, állami, vasúti hivatalnokai ruha-posztók és bírói talár-posztók, legfinomabb kamgarnok és cheviottok, valamint egyenruha-posztókat, pénzügyorség és csendőrség számára stb., gyári áron küld a szoliditágról ismert

postzógyári raktár: **KIESEL-AMHOF, Brünmben.**

Minták ingyen és bérmentve. — Minták szállítás.

Figyelmeztetés! A t. közönség különösen figyelmeztetik, hogy a posztók ára, ha közvetlenül hozatják, sokkal olcsóbb, mintha azokat közvetítés útján vásárolják. A Kiesel Amhof brünmbeni cég az összes szövetekkel való sággal gyári áron küldi s engedélyt nem számít hozzá.

Az Eperjesi Népbank XXVII. Rendes Közgyűlése

1900. évi márczius hó 28-án d. u. 3 órakor

fog szab. kir. Eperjes városa tanácstermében megtartatni,

melyre a t. cz. részvényesek ezennel tiszteletteljesen meghívattak azon figyelmeztetéssel, hogy az alapszabályok 19. §-ának második bekezdése értelmében a meghatalmazott részvényes meghatalmazójának jogait a közgyűlésen csak akkor gyakorolhatja, ha az illető közgyűlésre szóló írásbeli meghatalmazását a közgyűlés előtti nap déli 12 órájáig az Eperjesi Népbanknál letéteményezi.

A tanácskozás tárgyai:

1. Az igazgatóság jelentése az 1899. évi üzleti eredményről.
2. A felügyelő-bizottság erre vonatkozó jelentése.
3. Határozat hozatala a részvénytőke leszállítása s ezzel kapcsolatosan az alapszabályok 5. §-ának ilykénti módosítása tárgyában.
4. Három igazgatósági tag helyének betöltése.

Eperjesen, 1900. évi február hó 26-ikán.

Az igazgatóság.

5191—1899. tkvi. sz.

ÁRVERÉSI HIRDETM. KIVONAT.

A bártsai kir. járásbíró-ág, mint telekkönyvi hatóság közhírettel teszi, hogy dr. Engländer Emil ügyvéd eperjesi lakos végrehajtónak **Palya Tamás** tót-raszlaviczai lakos végrehajtást szenvedő elleni 400 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az eperjesi kir. törvényszék (a bártsai kir. járásbíró-ág) területén levő M. Raszlavicza községben fekvő, a magyar-raszlaviczai 9. sz. tjkvben foglalt 27/b. hr. sz. ingatlanból a B. 4. sorsz. a. bejegyzés szerint 1/4-ed részben Palya Tamást illető jutaléka 9 frt kikiáltási árban, — a m-raszlaviczai 13. sz. tjkvben foglalt 4/2-ad urb. telekből a B. 6. sorsz. a. bejegyzés szerint 1/4-ed részben Palya Tamást illető jutaléka 96 frt kikiáltási árban, — a magyar-raszlaviczai 16. sz. tjkvben foglalt 1/2-ad urb. telekből a B. 5. sorsz. a. bejegyzés szerint 1/4-ed részben Palya Tamást illető jutaléka 193 frt kikiáltási árban, — a magyar-raszlaviczai 22. sz. tjkvben foglalt 1/2-ad urb. telekből a B. 6. sorsz. a. bejegyzés szerint 1/4-ed részben Palya Tamást illető jutaléka 144 frt kikiáltási árban, — a m-raszlaviczai 63. sz. tjkvben foglalt és Palya Tamás nevében álló 32—96/a és 99/c. hr. sz. ingatlanra 755 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi márczius hó 29-ik napján d. e. 10 órakor Magyar-Raszlavicza község bírójá házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladtni fognak.

Árverési számlékosok tartoznak az ingatlanok beszállítására, vagyis 90 krt, 9 frt 60 krt, 19 frt 30 krt, 14 frt 40 krt és 75 frt készpénzben, vagy az 1881: L.X. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-jén 3333. sz. a. kelt íg. min. rendelet 8. §-ában kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881: L.X. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerésvényt átszolgáltatni.

Kir. jbróság mint tdkönyvi hatóság. — Bártsai, 1899. decz. 28.

Keczer, kir. jbró.

37/1900. sz.

EPERJESI KERÜLETI BETEGSEGELYZŐ-PÉNZTÁR.

HIRDETMÉNY.

Az Eperjesi Kerületi Betegsegélyző-pénztár rendes évi közgyűlését f. é. márczius hó 11-én délután 2 órakor

Eperjesen, a városháza nagytermében fogja megtartani.*

Napirend:

1. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság évi jelentése és a zárszámadások feletti határozathozatal, valamint a felmentvény megadása iránti határozat.
2. Az igazgatóság által elfogadott ügyviteli szabályzatnak tudomásul vétele.
3. Az igazgatóság választása; három rendes- és egy póttagnak választása a munkaadók sorából, hat rendes- és két póttagnak választása az alkalmazottak sorából.
4. A felügyelő-bizottság tagjainak megválasztása.
5. A választott bíróság tagjainak megválasztása.
6. Esetleges indítványok.**

Ha az egybegyűlték száma az alapszabályok 27-ik §-a értelmében határozatképes nem lenne, a közgyűlés újabb meggyűlésének határnapjául f. évi márczius hó 18-ik napjának délutáni 2 órája tűztetik ki, a mikor is fenti napirendre kitűzött tárgyak fölött — az egybegyűlték számára való tekintet nélkül — jogérvényes határozat fog hozatni. Eperjesen, 1900. évi február hó 26-ikán.

Schreiber N. Ignác,
titkár.

Singer Lipót,
igazg. elnök.

* A közgyűlési kiküldöttek figyelmeztetnek, hogy igazolványaikat magukkal hozni és azt a közgyűlés vezetőségénél bemutatni sziveskedjenek.

** Esetleges indítványok csak akkor lesznek tárgyalhatók, ha az indítvány — alapszabályaink 27-ik §-a értelmében — a közgyűlés határozatának van fentartva, 10 tag által tétetik és 4 nappal a közgyűlést megelőzőleg írásban benyújtatik.

